

Træt Turèll - og den gode gamle

LYRIK

Asger Schnack

■ Dan Turèll: »Alhambra Blues - 175 dagbogsdigte«, Borgens Forlag, 92 kr.

■ Dan Turèll: »Karma Cowboy«, 2. udg., 160 s., 32,00 kr. Gyldendals Tranebøger.

Dan Turèlls ny bog består af 175 såkaldte Dagbogs-Digte, fra perioden 1978-82.

■ Den er håndskrevet - som Dan Turèlls bøger fra de tidlige halvfjerdserne - og opleves i det hele taget som intim, i dens karakter af notatbog: den har fulgt forfatteren på rejser til provinsen og til det store udland og hjem igen til Alhambravej.

■ Bogens tekster er en blanding af aforismer, petitjournalistiske jokes og poetiske øjebliksbilleder, noteret *undervejs*. Men digte synes jeg ikke, han burde kalde dem.

Det er en træt Turèll, vi møder i denne bog. Det er alle de kendte størrelser fra hans tidligere bøger, der bliver vendt i luften endnu en gang - men uden den afgørende energi.

■ Der er vennerne, der er byen, der er familien, den elskede, barnet, der er whiskyen, Buddhaen, der er den amerikanske digter, der er provinsen, og der er jobbet.

Han slår hele tiden fast, at forfatterskabet er et job. Han skal skrive igen i dag, han

skal have en bog udgivet etc. Men hvor det tidligere var en slags yoga: at skrive, at blive ved, hele tiden, over det hele, uafbrudt - er det nu mere for at skrabe sammen til huslejen.

■ Det kommer der sjældent stor poesi ud af. Heller ikke i dette tilfælde. Faktisk er der ikke meget ved disse kradserier. Vittighederne er ikke morsomme, man spørger sig selv: kan det være tyndere? Er det her pludder poesi?

■ Selvfølgelig kan man ikke undgå at mærke *digteren* bagved. Det er jo Dan Turèll, der har skrevet bogen. Og den digter elsker man. Man hører ekkoet af en grundholdning og en stærk oplevelse - ja, livsevne, som kendetegner hele forfatterskabet.

Men der er langt imellem digtene i denne »mellanbok«, som han selv kalder den. Et enkelt sted kommer der poesi ud af det, digt nr. 21, »Sidste Ønske«: »Mit Sidste

Ønske/når tiden er inde/Giv mig en bold/en mur i en baggård/og bare en halv/times tid -«.

■ Sådan. Det er ren zenbuddhisme, ren Dan Turèll, når han ikke er fornærmet over dårlige anmeldelser eller hengiver sig til sine egne klicheer.

■ Samtidig med denne ny bog udkommer en billigudgave af »Karma Cowboy« fra 1974. Her har vi Dan Turèll for fuld udblæsning. Det store album er revideret og forkortet, så kun det bedste er tilbage. Og hvor er det godt!

Man stryger igennem bogen med en kriblende fornemmelse af, at det hér det er poesi. Bogen er ikke bare Dan Turèlls bedste (sammen med »Manjana« fra 1973), den er et hovedværk i halvfjerdsernes danske poesi.

■ Den er elektrisk, den er lysende, den er sprog, og den er verden, så man tror, det er løgn. Den skal læses. Læs den!